

4. tanulmány

AMIKOR EGYEDÜL VAGYUNK

Április 20., szombat délután

Ádám megteremtése után minden élőlényt elhoztak elé, hogy nevet adjon nekik, és látta, hogy mindnek volt társa, de köztük egy sem volt, ami hozzáillő segítőtársa lett volna. Az összes élőlény közül, amiket az Úr alkotott a földön, egy sem volt, ami egyenlő lett volna az emberrel. És az Úr így szólt: „Nem jó az embernek egyedül lenni, alkotok hozzáillő segítőtársat.” Nem azért alkotta meg az embert, hogy magányosan éljen: ő szociális lény. Társ nélkül az Éden gyönyörű tájai és kellemes foglalatosságai elveszítették volna a tökéletes boldogság megadását. Még az angyalok társasága sem elégíthette volna ki az együttérzés és a bensőséges kapcsolat utáni vágyát. Ugyanolyan természetű egy sem volt, akit szerethetett volna, és aki szerethette volna Ádámot.

Maga Isten adott Ádámnak párt. Ő gondoskodott „hozáillő segítőtársról” – egy neki megfelelő segítségről –, aki illett hozzá társként, és aki egy lehetett vele szeretetben és rokonszenvben. – *Conflict and Courage*, 14. o.

Sokkal többen szenvednek lelki bajoktól, mint testi megbetegedésektől, és addig nem találnak enyhülésre, míg nem jönnek Krisztushoz, az élet forrásához. Ekkor megszűnik a kimerültség, egyedüllét és az elégedetlenség miatti panasz. A kielégítő örömök erővel töltik fel a lelket, valamint egészséggel és életerővel a testet. – *Bizonyságtételek*, IV. kötet, 579. o.

A kedves szavak, az együtt érző tekintet, a megbecsülés kifejezése úgy hat a küzdőkre és egyedül levőkre, mint egy pohár hideg víz

a szomjazóra. A rokonszenv kimondása, a kedves tett felemeli azt a terhet, ami súlyosan nehezedik néhányuk vállára. A szeretettel megszentelt szívből érkező tanácsadó, intő és óvó szavak olyan lényegesek, mint a szeretetteljes érzelmek kiáradása és a megbecsülés kifejezése. A mások felé tanúsított önzetlen jószág minden egyes szava vagy cselekedete, akikkel kapcsolatba kerültünk, annak a szeretetnek a kinyilvánítása, amit Jézus tett szemmel láthatóvá az egész emberi család iránt. – *In Heavenly Places*, 207. o.

Krisztus szeretetének olyan mértékben kellene a szívünkben lennie, hogy a mások iránti érdeklődésünk elfogulatlan és nyílt legyen. Széles körben kellene szeretnünk másokat, és nem csak néhányukra összpontosítva, akik különleges bizalmukkal hízelegnek nekünk. Az ilyen barátságok odavezetnek, hogy elhanyagoljuk azokat, akiknek nagyobb szükségük volna a barátságunkra, mint akiket megajándékoztunk a figyelmünkkel. Nem szabad leszűkíteni a baráti körünket néhány kedvenc személyre, akik a szeretetük hangoztatásával hízelegnek nekünk...

A nyugtalanság, a honvágy vagy magányosság érzése akár a javadra is lehet. Mennyei Atyád úgy gondolja, hogy megtaníthat rá, hogyan találd meg benne azt a barátságot, szeretetet és vigasztalást, ami kielégíti a legkomolyabb reményeidet és vágyaidat is... Csak abban van az egyedüli biztonságod és boldogságod, ha Krisztust teszed folyamatos tanácsadóddá. Boldog lehetsz benne, még ha nem is lesz másik barátod ezen a világon. – *Our High Calling*, 259. o.

Április 21., vasárnap – Társas lét

Természetes a párkeresés. Mindenki talál kapcsolatokat, vagy létrehozza azokat. És ez a barátság erősödése irányában fog befolyásolni, a barátok erős befolyást árasztanak egymásra jó vagy rossz irányban. Mindenkinek lesznek társai, akik hatással lesznek rájuk, és ők is hatni fognak viszont.

Rejtélyes ez a kapocs, ami összeköti az emberek szívét; ami két egyén érzéseit, ízlését és elveit szorosan összevegyíti. Az egyik megérti a másik

lelkét, és lemásolja eljárásait és tetteit. Ahogy a viasz megtartja a pecsét formáját, akként tartja meg a lélek a kapcsolat lenyomatát is. A befolyás lehet öntudatlan, ám ettől mégsem kevésbé erőteljes. – *Bizonyságtételek*, IV. kötet, 587. o.

Honnan ered azok ereje, akiket Krisztusért üldöztek a múltban? Ez az Istennel, a Szentlélekkel és a Jézussal ápoltt összhangból származott. Bár a szegény és az üldözés sokakat elválasztott földi barátaitól, de sohasem Krisztus szeretetétől. A Megváltó soha nem szerette mélyebben a vihar tépte lelket, mint mikor megszegényítették az igazság miatt. „Én is szeretni fogom őt, és kijelentem neki magamat” – szögezte le a Mester (Jn 14:21). Mikor a hívő az igazságért áll a földi törvényszékek előtt, az Üdvözítő is ott áll mellette. Mikor börtönbe zárják, Krisztus megjeleníti neki magát, és felvidítja a hívő szívét a szeretetével. Ha Istenért meghal, az Üdvözítő azt mondja neki, hogy bár a testet megölhetik, de a léleknek nem árthatnak. „Bízzatok, én legyőztem a világot.” (Jn 16:33) „Ne félj, mert én veled vagyok, ne csüggedj, mert én vagyok Istened! Megerősítelek, meg is segítelek, sőt, győzelmes jobбомmal támogatlak.” (Ésa 41:10) – *Az apostolok története*, 85–86. o.

Ha kézen fogsz egy barátot, legyen ott Isten dicsérete a szádon és a szívedben. Ez fogja a gondolatait Jézus felé vonzani.

Mindannyiunknak vannak problémáink, alig elhordozható gyászunk, olyan kísértéseink, melyeknek nehéz ellenállni. Ne mesélj halandó barátaidnak a nehézségeidről, hanem vigyél mindent imában Isten elé. Határozd el, hogy soha nem ejtesz ki egyetlen kétkedő vagy elbátortalanító szót sem. Sokat tehetsz mások életének felderítéséért, hogy megerősödjének a törekvéseikben, ha a reményről és a szent vigasztalásról beszélsz nekik.

Sok bátor lelket súlyosan nyom a kísértés, és már majdnem elesnek az önmagukkal és Sátánnal vívott küzdelemben. Ne bátortalanítsd el őt a nehéz küzdelemben! Ehelyett vidítsd fel bátor, reménykedő szavakkal, amik majd ösztönzik az útján. Így ragyog majd Krisztus fénye rólad. „Közülünk senki sem él önmagának.” (Rm 14:7) Öntudatlanul is

szétáradó befolyásunktól mások bátorságra és erőre kaphatnak, vagy elcsüggedhetnek, és elutasíthatják Jézust és az igazságot. – *Jézushoz vezető út*, 119–120. o.

Április 22., hétfő – Házasság nélkül

Miként Noé napjaiban történt, ezeknek az időknek is az egyik jele a megfontolatlan és elsietett házasságkötések száma. Sátán áll ezek mögött. Ahogy Pál szingli tudott maradni, és ugyanezt ajánlotta másoknak is, hogy ő és mások is teljesen az Úréi legyenek, miért ne – akik teljesen az övéi lennének, és szeretnének biztosra menni; amivel elkerülik a gondokat, a próbákat és a keserű gyötrelmet, mely olyan gyakori élmény a házasságot választók között – maradnának egyedül-állók, mint az apostol? És tovább menve, ha úgy döntött, hogy nem nősül meg, és másoknak is ezt tanácsolhatta, azóta eltelt 18 század, és ne maradhatnának úgy, mint ő: és ez ajánlható irány lenne azoknak, akik várják az Emberfia eljövetelét, hacsak nem kétségbevonhatatlanok a bizonyítékok arra, hogy megjobbítják az állapotukat, és így jobban meggyőződnek a mennyről? Amikor olyan sok forog kockán, miért ne állnánk mindig a biztos oldalon? – In: *The Adventist Review and Sabbath Herald*, 1868. március 24.

Istent szeressük a leginkább, ne engedjük, hogy bármilyen befolyás közénk és Urunk közé álljon. Szenteljünk figyelmet a fénynek, amire a Mindenható engedélyt adott, hogy bevilágítsa az utunkat, mindenekeelőtt a mennyet kell megjelenítenünk azzal, hogy minden egyes fény-sugarat értékelünk, és ezt a fényt kell másokra is árasztanunk. Felelősséggel tartozunk Istennek a befolyásunkért. Még ha kénytelenségből nyilvánvalóan egyedül állunk is, akkor sem vagyunk egyedül, mert Krisztus velünk van, hogy bátorítson, erősítsen és megáldjon minket. Ő ismeri a szíved minden vágyát, lelked minden szándékát. Ezt mondja: „Nem hagylak titeket árván, eljövök hozzátok.” (Jn 14:18) Higgyünk benne, hogy Isten megteszi, amit megígért. – *That I May Know Him*, 203. o.

Isten az erősségünk. Nézzünk rá bölcsességért és irányításért, tart-
suk szem előtt a dicsőségét, az egyház javát és saját lelkünk üdvözülését,
és győzzük le a megrögzött bűneinket. Egyen-egyenként törekedjünk
arra, hogy minden nap új győzelemre jussunk. Tanuljuk meg, hogyan
állhatunk meg egyedül, és hogyan függünk teljesen Istentől. Minél
hamarabb megtanuljuk, annál jobb. Mindenki jöjjön rá, hogyan bukik
el, majd hitben figyelje, hogy a bűnei nem lesznek úrrá rajta, hanem
ő győzi le azokat. Akkor bizalommal lehetünk az Úr iránt, és nagy baj-
tól menekül meg az egyház. – *Tapasztalatok és látomások*, 105. o.

Isten nem akarná, hogy lehúzzon a mély bánat, a fájdalom és az
összetört szívünk. Azt szeretné, ha felnéznénk, és meglátnánk szeretet-
teljes, kedves arcát. Az áldott Megváltó ott áll sokak mellett, akiknek a
szemét elhomályosították a könnyek, hogy nem is veszik észre Őt. Arra
vágynak, hogy megfogja a kezünket, hogy egyszerű hittel ránézzünk,
és megengedjük, hogy vezessen minket. A szíve nyitva áll a gyászunk,
szomorúságunk és próbáink előtt. Örökké való szeretettel szeret min-
ket, és kedvességgel vesz körül. Nála nyugalmat találhat a szívünket,
és mindenkor szeretetéről elmélkedhetünk. Felemelheti a lelkünket
a napi szomorúságból és zavarodottságból a béke birodalmába. – *Gon-
dolatok a Hegyi beszédről*, 12. o.

Április 23., kedd – Mikor egy házasság véget ér

Mikor aztán a farizeusok a válás jogosságáról kérdezték Jézust, rámu-
tatott hallgatóinak a házasság intézményére, mint amit a teremtésnél
rendeltek el. „Mózes szívetek keménysége miatt engedte meg nektek,
hogy elbocsássátok feleségeteket, de ez kezdettől fogva nem így volt”
– mondta. Az édeni áldott napokra hivatkozott, mikor Isten mindent
„nagyon jónak” nyilvánított. Majd arra, hogy van eredete a házasság-
nak és a szombatnak, ennek a két ikerintézménynek Isten dicsőségére
és az emberiség javára...

Jézus azért jött el a világunkba, hogy helyrehozza a hibákat, és hely-
reállítsa Isten erkölcsi képmását az emberben. Izrael tanítóinak szí-

vében rossz felfogás élt a házasságról. Úgy magyarázták, hogy nincs értelme a házasság szent intézményének. Annyira megkeményedett a férfiak szíve, hogy a legcsekélyebb kifogással is elváltak a feleségüktől, vagy ha úgy döntöttek, elválaszthatták a nőt a gyerekeitől, és elküldhették maguktól a feleségüket...

Jézus Krisztus azért jött, hogy helyreigazítsa ezeket a gonoszságokat. – *Boldog otthon*, 340–341. o.

Ahogy a nő [a kútnál] beszélgetett Jézussal, mély benyomást tettek rá a szavai. Még soha nem hallott ilyen felfogást saját népe vagy a zsidók papjaitól. Mikor elé tárult a múltja, észlelte a nagy szükségét. Észrevette a szomjazó lelkét, amit Sikár kútjának vize soha nem tudott kielégíteni. Aki eddig kapcsolatba került vele, még senki nem ébresztette rá, hogy többre van szüksége. Jézus meggyőzte, hogy olvas az élete titkaiban, mégis úgy érezte, hogy Ő a barátja, aki megsajnálta és szereti a nőt. Míg Krisztus jelenlétének tisztasága elítélte a bűnét, egy szóval sem vádolta, hanem a lelket megújító kegyelméről beszélt neki. – *Jézus élete*, 189–190. o.

Jézus jelleme ragyogott föl a tökéletes igazságosság szépségében, mikor megbocsátott [a házasságtörő nőnek], és arra bátorította, hogy egy jobb életet éljen. Bár nem mentegette a bűnt, sem nem enyhítette a büntudatot, menteni igyekezett, nem elítélni. A világ csak lenézte és megvetette ezt a hibázó asszonyt, de Jézus vigasztalóan és reményt nyújtóan szólt hozzá. A Büntelen sajnálja a bűnös gyengeségét, és segítő kezét nyújtja felé...

Sokan azért mennek, hogy másokat vádoljanak, és fanatikusan bíróság elé akarják állítani őket, ám gyakran sokkal bűnösebb az életük, mint azoké. Az emberek gyűlölik a bűnöst, miközben szeretik a bűnt. Krisztus gyűlöli a bűnt, de szereti a bűnöst. Aki csak Őt követi, mindnek ilyen lelke lesz. A keresztény szeretet lassan bírál, gyorsan látja meg a bűnbánatot, kész a megbocsátásra, a bátorításra, hogy a szentség útjára állítsa a vándort, és készen áll arra, hogy a lába azon maradjon. – *Jézus élete*, 462. o.

Április 24., szerda – Halál és magány

Láttam azt az időt, mikor úgy gondoltam, átcsaptak a hullámok a fejem fölött, és akkoriban éreztem, mennyire értékes nekem az én Megváltóm. Mikor a legidősebb fiamat elvesztettem, nagyon mélyen gyászoltam, de Jézus odajött hozzám, és megéreztem békéjét a szívemben. A vigasztalás poharát nyújtotta nekem.

És aztán elvesztettem őt, aki 35 éven át állt mellettem... Együtt munkálkodtunk, egymás oldalán a szolgálatban, de el kellett engednünk a harcos kezét, és belefektetni a csöndes sírba, hogy megpihessen. Újra csak nagynak tűnt a gyászom, azonban megérkezett a vigasztalás pohara hozzám. Drága nekem Jézus. Ő mellettem sétált... és a te oldaladon is ott fog haladni. Mikor eltemetjük a barátainkat, ők olyan gyönyörűek számunkra. Lehet, hogy apánktól vagy anyánktól veszünk búcsút, de mikor előjönnek, a ráncok mind eltűnnek, és mi megismerjük őket. – *In Heavenly Places*, 353. o.

Hazafelé tartunk. Ő, aki annyira szeretett bennünket, hogy meghalt értünk, egy várost épít számunkra. Az új Jeruzsálem a mi nyughelyünk. Isten városában nem lesz többé szomorúság. Többé soha nem fog hallatszódni fájdalmas sírás, az összetört remények és az eltemetett érzések gyászda. Hamarosan menyegzői ruhára cserélhetjük le a súlyos öltözetünket. Nemsokára tanúi leszünk a Királyunk megkoronázásának. Mindazok, akik elrejtették az életüket Krisztusban, akik megharcolták a földön a hit szép harcát, előjönnek ragyogva az Üdvözítő dicsőségével Isten országában.

Nem telik sok időbe, míg meglátjuk Őt, aki az örök életbe vetett reményeink középpontja. Jelenlétében az élet minden nehézsége és szenvedése eltölpül majd...

Nézz fel, csak nézz fel, és folyamatosan engedd nőni a hitedet! Hadd vezessen ez a hit a keskeny ösvényen, ami keresztülvisz Isten városának kapuin, a nagyszerű túloldalra, a dicsőség széles, határtalan jövőjébe, ami a megváltottaké. – *The Faith I Live By*, 362. o.

Mit tehetünk a Megváltó nélkül a lelket próbáló órákban? Szolgáló angyalok vannak körülöttünk, és az élet vizével frissítik lelkünket az életünk végső óráiban. Aki a feltámadás és az élet, megfogadta, hogy aki Jézusban elaludt, azt Krisztus előhossa magával a sírból. A trombita hangja felharsan, a halott életre kel, és nem lesz többé halál. Az öröklét hajnala érkezett el hozzájuk, mert nem lesz többé éjszaka az Úr városában. – *Szemelvények Ellen G. White írásaiból*, II. kötet, 250. o.

Április 25., csütörtök – Lelki magány

Ahogy Krisztus idejében, a társadalom mai állapota is szomorú képet nyújt a szent [házassági] kapcsolat mennyei eszményéről. Krisztus evangéliuma mégis enyhülést kínál azoknak, akik házasságukban csak keserűséget és csalódást éltek át, ahol társban és örömben reménykedtek. A Szentlélek által nyújtott türelem és gyengédség megédesíti a keserű sorsot is. Ha Jézus lakik egy szívben, azt annyira kitölti és megelégti a szeretetével, hogy nem emészti fel majd a vágyakozás az együttérzésre és a figyelemre önmaga iránt. Ha átadja magát Istennek, az Ő bölcsessége végrehajtja azt is, amiben az emberi bölcsesség elbukik. Az egykor már közömbössé és elidegenedetté váló szíveket, kegyelmének kinyilvánítása által, olyan kötelékek egyesítik, melyek sokkal szilárdabbak és tartósabbak a földieknél. – *Gondolatok a Hegyi beszédről*, 65. o.

A folyamatos, jótékony türelem keresztülvisz majd ezen a szomorú világon, s dicsőséghez, méltóságához és örök élethez vezet. Ha az Úr benned és mindenek felett van, semmitől sem kell félned. A Biblia: fény a sötétségben élőknek. Az áldott halhatatlanság lehetőségével védi meg azokat, akik a vég felé tartanak, és ebben felemelő erőre lelsz, arra az erélyre, amire szükséged van, hogy ellenállj a gonosznak. Legyél rendíthetetlen a megpróbáltatás órájában, és végül elnyered az örök élet koronáját.

Bízz az Úrban teljes szívedből, és Ő soha nem árulja el a bizalmadat. Ha majd segítséget kérsz Istentől, ne kérj hiábavalót. Közel jön hoz-

zánk a szavával és a Lelkével a bátorításunkra, hogy bízzunk és reménykedjünk benne, és ezerféle módot keres, hogy elnyerje a bizalmunkat. De semmiben sem talál több örömet, mint a gyenge személy megnyerésében, aki hozzá fordul erősítésért. Ha úgy érzem, megtaláltam a hangot az imádkozásra, neki is lesz füle a hallásra és karja a megmentésre. – *42. levél, 1875.*

Minden hívő kiváltsága, hogy először Istennel beszélhet a szobájában, majd az Úr szócsöveként szólhat másoknak is. Azért, hogy legyen mit továbbítanunk, naponta fényhez és áldáshoz kell jutnunk. Most a Mindenhatóval közösségben levő nőkre és férfiakra van szükség: akiknek van egy örökkévaló Krisztusuk, és mivel angyalokkal működnek együtt, szent befolyás öleli körül őket. Isten munkájának olyanokra van szüksége, akik elég erősek ahhoz, hogy lépést tartsanak Jézussal, és Isten szeretetét kifejezzék bátorító és együtt érző szavakkal...

Isten fiainak és lányainak sok dolga van a világon. El kell fogadniuk az Úr szavát tanácsadóként, és tovább kell azt adniuk másoknak. Árasszanak fényt maguk körül. Akiknek a szívébe Isten elültette az Igét, hűségesen adják azt tovább másoknak. Krisztus szavairól beszélnek majd. Társalgásukkal és viselkedésükkel, a mindennapi beszélgetéssel bizonyítják az igazság elveit. Ezek a hívők a világ, az angyalok és az emberek látványosságai lesznek, hogy az Örökkévaló megdicsőüljön általuk. – *In Heavenly Places, 67. o.*

Április 26., péntek – További tanulmányozásra

- *A nagy Orvos lábnymán*, „Példaképünk” c. fejezet, 24–25. o.; és a „Nyugalmat találtok” c. rész, 71–72. o.